Р Е Ш Е Н И Е
№ 44752

гр. София, 13.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 71 състав,** в публично заседание на 28.10.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Теодора Георгиева

при участието на секретаря Ася Лекова, като разгледа дело номер **6548** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал. 2 и чл. 85, ал. 1 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) във връзка с чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Р. А. А., гражданин на С., ЛНЧ [ЕГН], подадена чрез пълномощника му адвокат Г. К. от Адвокатска колегия – П., против Решение № 143Х от 04.05.2026 г. на интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ при МС). С оспорения административен акт, на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 във връзка с чл. 76а и чл. 13, ал. 2 от ЗУБ, не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила последващата молба на чужденеца с рег. № УП 34722 от 15.04.2026 г. по описа на ДАБ при МС.

В жалбата са наведени бланкетни оплаквания за материална и процесуална незаконосъобразност на оспорения административен акт. Твърди се, че решението е постановено при нарушение на материалния закон, съществени нарушения на административнопроизводствените правила, непълнота на доказателствата и неизяснена фактическа обстановка, довела до липса на мотиви. Формулирани са доказателствени искания за разпит на един свидетел при режим на довеждане и за изискване на административната преписка. По съображения за неправилност на оспореното решение се моли съдът да го отмени изцяло.Ответникът – интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (старши експерт В. Д. в Регистрационно-приемателен център-гр. Х.), чрез процесуалния си представител старши юрисконсулт П. Р., в депозирана по делото писмена защита оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. Поддържа, че оспореното решение е валидно, издадено от компетентен орган в предвидената форма и при стриктно спазване на специалните правила по чл. 76а-76б ЗУБ и разпоредбите на

Директива 2013/32/ЕС. Излага съображения, че подадената на 15.04.2026 г. молба е последваща по смисъла на § 1, т. 6 от Допълнителните разпоредби (ДР) на ЗУБ след приключило с влязло в сила решение първоначално производство за международна закрила, като в нея молителят не навежда никакви нови обстоятелства и не представя писмени доказателства от съществено значение за личното му положение или за държавата по произход. Моли съда да отхвърли жалбата и да остави в сила обжалваното решение. Представя за нуждите на настоящото производство актуална Справка с рег. № МД-02-397 от 21.10.2026 г., изготвена от отдел „Международна дейност“ при ДАБ при МС.

ДОПУСТИМОСТ НА ЖАЛБАТА:

Административен съд – София-град, след като провери допустимостта на оспорването, намира следното:Жалбата е подадена от активно легитимирано лице – адресат на неблагоприятен индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 АПК във връзка с чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ, с който пряко се засяга правната му сфера чрез отказ за образуване на същинско производство по разглеждане на молбата му за закрила. Оспореното Решение № 143Х от 04.05.2026 г. е връчено лично на чужденеца на 12.05.2026 г. срещу подпис и в присъствието на преводач. Жалбата е подадена на 19.05.2026 г. (в рамките на преклузивния 7-дневен срок по чл. 84, ал. 2 ЗУБ) пред надлежния административен съд. Поради това оспорването е процесуално допустимо и подлежи на разглеждане по същество.

ФАКТИЧЕСКА ОБСТАНОВКА:

От събраните по делото писмени доказателства и приложената административна преписка се установява следното от фактическа страна:Жалбоподателят Р. А. А. е регистриран като гражданин на С., от мъжки пол, [дата на раждане] в [населено място], провинция Х. (А.), етническа принадлежност – арабин, вероизповедание – мюсюлманин сунит, семейно положение – неженен, ЛНЧ [ЕГН].Чужденецът е подал първоначална молба за международна закрила в Република Б. през м. септември 2024 г. В хода на проведеното административно производство пред ДАБ (интервю от 20.01.2025 г.) същият е изложил бежанската си история, според която е напуснал родината си нелегално на 28.08.2024 г. в посока Турция, а впоследствие е преминал нелегално в Б. на 09.09.2024 г., като крайната му цел е била достигане до Г.. Заявил е категорично, че не е членувал в политически партии или организации, не е изповядвал опозиционни политически възгледи, не е членувал във въоръжени формирования, никога не е бил арестуван или осъждан от официалните власти (с изключение на задържане за един месец след битов инцидент/сбиване с кюрди), нямал е проблеми с държавните власти и не е бил преследван на етническа или религиозна основа в качеството му на арабин и мюсюлманин сунит. Като основен мотив за напускането на С. е изтъкнал нежеланието си да отбие военна служба (страх от мобилизация), общата несигурност и лошото икономическо положение в страната.С Решение № 2311 от 07.03.2025 г. на Председателя на ДАБ при МС е отказано предоставянето на статут на бежанец и на хуманитарен статут на Р. А. А..Това решение е оспорено по съдебен ред, като с Решение № 3955 от 17.04.2025 г. по адм. дело № 729/2025 г. на Административен съд-Хасково жалбата е отхвърлена като неоснователна. Първоинстанционният съдебен акт е обжалван пред Върховния административен съд, който с Решение № 9285 от 07.10.2025 г. по адм. дело № 5596/2025 г. на ВАС, Осмо отдеение, е оставил в сила решението на Административен съд -Хасково. Решението на ВАС е окончателно, с което първоначалното производство по предоставяне на международна закрила е приключило с влязъл в сила отказ.На 15.04.2026 г. Р. А. А. е подал до ДАБ при МС нова молба за международна закрила, заведена с рег. №УП 34722. В молбата чужденецът е заявил бланкетно искане за повторно разглеждане на бежанския му статут, като е навел твърдения, че е бил „политически гонен от настоящия режим в С.“ и че са били „нарушавани правата му на

свобода на мнение и вероизповедание“. Към молбата не са приложени никакви писмени доказателства в подкрепа на наведените твърдения.Въз основа на извършена предварителна проверка за допустимост по реда на чл. 76а-76б ЗУБ, старши експерт В. Д. в качеството си на интервюиращ орган в РПЦ – [населено място] е постановила оспореното Решение № 143Х от 04.05.2026г., с което не е допуснала последващата молба на чужденеца до производство за предоставяне на международна закрила на основание чл. 76б, ал.1,т.2 ЗУБ. Органът е приел, че молителят не навежда никакви нови обстоятелства и факти от съществено значение за личното му положение или за държавата му по произход, които да обосноват различен извод от формирания във влязлото в сила първоначално производство.По делото е приета административната преписка,ведно с актуални справки за обстановката в Сирийската арабска република, включително Справка с вх. № МД-02-109 от 18.03.2026 г. и Справка с рег.№МД-02-397 от 21.10.2026г. на отдел „Международна дейност“ при ДАБ при МС. В открито съдебно заседание адв.К. сочи,че С. все още е несигурна страна и жалбоподателят не следва да бъде връщан там.Сочи, че общата и трайна практика на Комитета за бежанците към ООН категорично определя С. като несигурна държава, в която лицата не следва да бъдат връщани.

ПРАВНИ ИЗВОДИ

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства във връзка с наведените от страните доводи и след служебна проверка за законосъобразност на оспорения акт съгласно чл.168 във връзка с чл.146 от АПК, приема следното от правна страна:Относно компетентността на органа и формата на акта:Оспореното Решение № 143Х от 04.05.2026г. е издадено от надлежно оправомощен административен орган-интервюиращ орган при ДАБ при МС,съгласно изричната материална компетентност, регламентирана в чл. 76б, ал. 1 ЗУБ. Актът е постановен в писмена форма и отговаря на общите изисквания на чл.59,ал.2 от АПК и специалните изисквания на ЗУБ, като съдържа посочване на фактическите и правните основания за издаването му.Относно спазването на административнопроизводствените правила:При провеждането на административното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Процедурата по предварително разглеждане на последваща молба е специална и се развива по реда на глава шеста, раздел III от ЗУБ (чл. 76а – 76в ЗУБ), с която в националното законодателство са въведени изискванията на чл. 33, пар. 2, б. „г“ и чл. 40 от Директива 2013/32/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила.Съгласно изричната норма на чл. 76б, ал. 1 ЗУБ, в срок до 14 работни дни от подаването на последващата молба интервюиращият орган се произнася единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю. Законодателят съзнателно е ограничил доказателствената основа в тази фаза само до писмените материали,представени от кандидата,поради което непровеждането на ново лично интервю с чужденеца и отказът за събиране на гласни доказателства не съставляват процесуални нарушения. Срокът за произнасяне е спазен (молбата е депозирана на 15.04.2026 г., а решението е издадено на 04.05.2026 г.), като решението е надлежно връчено на адресата на разбираем за него език чрез осигурен преводач.Относно съответствието с материалния закон:Съгласно дефиницията на § 1, т. 6 от ДР на ЗУБ, „последваща молба“ е молба за предоставяне на международна закрила в Република Б., която чужденецът подава,след като производството за предоставяне на международна закрила е приключило с влязло в сила решение по предишната молба и чужденецът не е напускал територията на страната. В настоящия казус безспорно се установява, че предходното производство по молбата на Р. А. А. е приключило с влязло в сила съдебно решение (Решение № 9285 от 07.10.2025 г. по адм. дело № 5596/2025 г. на ВАС), с което отказът на Председателя на

ДАБ за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут е потвърден окончателно. Поради това подадената на 15.04.2026 г. молба правилно е квалифицирана като последваща.Съгласно чл. 76а във връзка с чл. 13, ал. 2 от ЗУБ, производство за предоставяне на международна закрила не се образува и последващата молба не се допуска до разглеждане по същество, когато чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход.Това законово изискване съответства на принципа за недопустимост на последващи молби при отсъствие на нови елементи или факти, залегнал в чл. 33, пар. 2, б. „г“ и чл. 40, пар. 2 и пар. 3 от Директива 2013/32/ЕС, и на трайната практика на Съда на Европейския съюз.За да бъде едно обстоятелство квалифицирано като годно основание за допускане на последваща молба до разглеждане по същество, то следва да отговаря кумулативно на следните условия: да представлява нов елемент или факт, който не е бил част от доказателствения материал и фактическия състав на предходното приключило производство (не е бил известен или е настъпил след приключването му), и да има съществено значеие-т.е.да е от такова естество, че да обуславя значително нарастване на вероятността кандидатът да отговаря на условията за предоставяне на закрила по чл. 8 или чл. 9 от ЗУБ.

В конкретния случай правилно административният орган е констатирал, че подадената от Р. А. А. последваща молба не съдържа никакви нови факти от съществено значение:Първо, доводите на жалбоподателя, че е бил „политически гонен от настоящия режим в С.“ и че са били „нарушавани правата му на свобода на мнение и вероизповедание“, са изцяло декларативни, абстрактни и неконкретизирани. Чужденецът не сочи нито едно конкретно събитие, действие на преследване, времеви период, субект на преследване или индивидуална мярка на принуда, насочена лично срещу него или срещу членове на неговото семейство. Към молбата не са ангажирани никакви писмени доказателства.Второ, тези твърдения влизат в противоречие с установената с влязъл в сила съдебен акт лична бежанска история на чужденеца.В рамките на първоначалното производство, приключило с Решение №9285 от 07.10.2025г. на ВАС, категорично е установено въз основа на личните му заявления, че Р. А. А. е от етнически арабски произход и изповядва ислям (сунит), никога не е членувал в политически партии или организации, няма политически изяви, не е имал проблеми с официалните власти на религиозна или етническа основа и не е бил преследван.Обстоятелството, че молителят принадлежи към мнозинството от населението на С. (сунити араби), съчетано с липсата на каквато и да е политическа ангажираност от негова страна, изключва правната възможност абстрактното позоваване на политическо гонение да се приеме за ново и съществено обстоятелство.Трето, по отношение на общата обстановка в държавата по произход С.: настъпилите след м. декември 2024г. военно-политически промени и оттеглянето от власт на режима на Б. ал-А. са били предмет на задълбочен анализ още в предходното съдебно производство пред Административен съд-Хасково и ВАС.Актуалните данни от приетите по делото справки на отдел „Международна дейност“ при ДАБ (Справка с вх. № МД-02-109 от 18.03.2026 г. и Справка с рег. № МД-02-397 от 21.10.2026г.) потвърждават, че в С. и по-специално в родната провинция на жалбоподателя Х. (А.), както и в [населено място], не е налице въоръжен конфликт, характеризиращ се с такава степен на безогледно насилие по смисъла на чл. 9, ал. 1, т.3 ЗУБ, която да създава реален риск от тежки посегателства за всеки гражданин само поради факта на присъствието му на тази територия (съгласно критериите, установени в практиката на СЕС по дело C-465/07, Elgafaji, и дело C-285/12, Diakité). Данните сочат трайна тенденция към нормализиране на обществено-политическия живот, възобновяване на дейността на хуманитарни и международни организации (ВКБООН) и масово завръщане на над 1,8 милиона бежанци и над 2 милиона вътрешно разселени лица. Регистрираните спорадични инциденти в отделни райони

нямат повсеместен характер и не са насочени срещу мирното население.Следователно липсва новосъздадено или новооткрито обстоятелство от съществено значение както по отношение на личния статус на молителя, така и по отношение на страната му по произход, което да обоснове преразглеждане на въпроса за предоставяне на международна закрила.При тези съображения съдът приема, че обжалваното Решение № 143Х от 04.05.2026 г. на интервюиращия орган при ДАБ при МС е законосъобразно, постановено от компетентен орган, при правилно приложение на материалния закон и процесуалните правила, и в съответствие с целта на закона. Жалбата срещу него се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Съгласно чл. 85, ал. 3 от ЗУБ, решенията на административния съд по чл. 84, ал. 2 от ЗУБ (постановени по жалби срещу решения за недопускане на последваща молба по чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ) не подлежат на касационно обжалване и са окончателни от момента на постановяването им.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК във връзка с чл. 85, ал. 1 и ал. 3 от ЗУБ, Административен съд – София-град, Първо отделение, 71-ви състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Р. А. А., гражданин на С., ЛНЧ [ЕГН], против Решение № 143Х от 04.05.2026 г. на интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет, с което на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила последващата му молба с рег. № УП 34722 от 15.04.2026 г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 85, ал. 3 от ЗУБ.

Препис от решението да се изпрати на страните по реда на чл. 138 от АПК